

A HALÁSZAT MINDEN ÁGAZATÁT FELÖLELŐ SZAKLAP.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET ♦ ♦ SZERKESZTI: UNGER EMIL DR.

:: :: Kéziratok és szakkérdések :: ::
a szerkesztőség címére küldendők.

Előfizetési díjakat és hirdetések az
Országos Halászati Egyesület
(Budapest, V. ker. Kossuth Lajos-tér 11
:: :: II. emelet 213.) fogad el. :: ::

Szerkesztőség: Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.
M. Kir. Halélettani és Szenny-
vızıztisztó Kísérleti Állomás

MEGJELENIK EGYELŐRE MINDEN HÓ KÖZEPÉN.

Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.

Nemtagoknak előfizetési díj: {
Egész évre 12 pengő.
Fél évre 6 pengő.
Külföldre egész évre 16 pengő.

Állami alkalmazottaknak 50%-os kedvezmény jár.

:: :: Verantwortlicher Redakteur: :: ::
Dr. EMIL UNGER.

:: Administration: Ungarischer ::
Landes Fischerei Verein,
BUDAPEST, V.,
:: :: Kossuth Lajos-tér 11. II. 213. :: ::

HALÁSZAT = (FISCHEREI)

FACHBLATT FÜR DIE GESAMTINTERESSEN DER FISCHEREI

Organ des Ungarischen Landes Fischerei Vereins Budapest.

Redaktion: Kgl. Ung. Ver-
suchsstation für Fischerei-
biologie und Abwässerbe-
seitigung Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

TARTALOM: A tavak tápláléktermeléséről. *Prof. A. Seligó.* — Gyakorlati és igen pontos eljárás, amely lehetővé teszi a tógazdák-
nak, hogy tavaik savanyúsági fokát meghatározhassák. *Dr. W. Wunder.* — Beszámoló az 1929. évi horgászati viszonyokról. *Vitéz Szur-
mány Sándor báró.* — Az 1929/30-as pontyidény. *id. Zimmer Ferenc.* — Társulatok—Egyesületek. — Ujdonságok—Vegyesek. — Ár-
jegyzés — Hirdetések.

INHALTSANGABE FÜR DAS AUSLAND: Die Nahrungsquellen unserer Seen und ihre Pflege. Praktisches und genaues Verfahren zur
Säuregrades der Teiche. Die Verhältnisse des Angelsports im Jahre 1929. — Die Karpfensaison im Jahre 1929/30. — Gesellschaften
und Vereine. — Vermischte Mitteilungen. — Fischpreise. — Annoncen.

A tavak táplálék termeléséről.

Irta: *Prof. A. Seligo* (Danzig).

(Die Nahrungsquellen unserer Seen und ihre Pflege.)*

A tavak halászatának tudománya mindazon ismeretek összessége, melyek segítségével bizonyos tó halászat útján előnyösen és tartósan hasznosítható. Közép-Európa tóterületei összesen mintegy 750.000 hektárra rúgnak, s ezek $\frac{3}{4}$ része sikerterületeken fekszik; a német halászati egyesület működési területén van 450.000 ha, ebből $\frac{7}{8}$ rész esik síkságra. Összesen mintegy 10.000 tórol lehet szó. Ezek közül mindeniknek megvan a maga különleges egyénisége, amelyet fekvése, alakja, mélysége és terjedelme szab meg. A halászati tudománynak éppen ezért elsősorban a tavak közös tulajdonságaival, s azok mindegyikére érvényesülő viszonyokkal kell tisztába jönnie, hogy azután sikeresen kutathassa az egyes tavak között fennálló különbségeket, s hogy ez utóbbiak mennyiben gyakorolhatnak hatást a halászati gazdálkodásra.

A halgazdát a vizek természetére vonatkozó tudományos megállapítások közül elsősorban azok érdeklik, amelyek a halak táplálkozását és szaporodását érintik.

* A német Halászati Egyesület múlt évi bécsi Vándor-gyűlésén tartott előadásának kéziratával a szerző lapunkat tisztelte meg. Fordította a szerkesztő.

Jelen alkalommal csupán a haltáplálék fejlődésének feltételeit fogjuk tárgyalni.

Tónak nevezzük a szilárd földkéregnek olyan vízzel telt mélyedését, mely a világtenger határain kívül esik és egészen vagy legnagyobb részben állóvíz, vagyis észrevehetőleg nem folyik. A szilárd földfelszínnek vízzel borított része a tó medre. A tó víztömegének is felülete, felszíne van, mely a levegővel érintkezik, alsó felületét pedig a tó medre határolja. A tó medrét környező s a tóra hatást gyakorló földterület, melynek forrás- és esővize, téli jegének olvadáka és hóleve a tóba jut, a tó vízgyűjtő területe. Úgy a meder, mint a vízgyűjtő terület lényeges alkotórészei a tónak.

A tómeder *alakja* és *anyaga*, s a vízgyűjtő területe is, valamint a vízben oldott anyagok minősége és mennyisége lényegében eleve adottak, s ezek határozzák meg a *meleg* és a *fény* változó behatásával együtt a tó természetét. Az utóbb említett erőforrások változásait az év- és napszakok s az olykor óráról-óra változó időjárás okozzák.

A tó medrét megtöltő víz sohasem tiszta a szoros értelmében, mert mindig tartalmaz oldott vagy lebegő anyagokat és élőlényeket. A vízre a napfény hat.

Víz és napfény mindennapi dolgok, melyeknek a vizek életére nézve igen fontos tulajdonságaival legelső-sorban kell foglalkoznunk.

A földkerekség vízmennyiségét körülbelül 1400

millió köbkilométerre becsülik; ebből legfeljebb ha félmillió köbkilométernyi van átlagosan a légkörben felhők és vízgőz alakjában (körülbelül $\frac{1}{3}$ millió köbkilométer esik le évente mint csapadék a földszíne), legfeljebb egymillió köbkilométer van a földszínen a folyókban és tavakban; nem jelentéktelen, 22 millió köbkilométer meghaladó mennyiséget tart szilárd állapotban a föld sarkvidékeinek jégtömege. A többi azonban a Világtenger vizében van, mely a víz körforgásának úgyszólván kimeríthetetlen tartaléka, az összes vízmennyiségnek több, mint 98 százaléka, mely alkalomadtán a föld mélyében szunnyadó vulkanikus erőket is működteti. A víz, kémiai sajátosságait tekintve, igen állandó anyag. Nem ég, nem romlik, s csak nagyon hatékony erők; magas hőfok, erős elektromosság képesek megbontani. A víz továbbá azon csekélyszámú anyagok egyike, melyek a földön természetes állapotban, cseppfolyós anyagként találhatók. A vizen kívül ugyanis legfeljebb még a higany és a nyersolaj fordulnak elő természetes cseppfolyós anyagokként, némileg jelentékeny mennyiségben. Minden egyéb természetes folyadék földünkön csak igen csekély tömegekben található. A legtöbb test természetes állapotában szilárd vagy gáznemű és csakis igen jelentékeny energia (hő vagy elektromosság) képes a szilárd testeket cseppfolyóssá tenni, szintúgy csak erős nyomás és nagy hideg képes a gáznemű anyagokat cseppfolyóssá vagy szilárd halmazállapotúvá alakítani. A víznek azonban megvan az a sajátossága, hogy sok szilárd és gáznemű anyagot folyékony állapotba hozhat: *feloldhat*, amennyiben behatol legkisebb részei közé, ezeket széjjelbontja és saját legkisebb részei között egyenletesen elosztja. Ezzel kapcsolatban bizonyos energiák kötődnek meg vagy szabadulnak fel, amelyekkel azonban e helyen közelebbről nem foglalkozhatunk. Elegendő annak a megállapítása, hogy a víznek az életjelenségek szempontjából egyik legfontosabb tulajdonsága az *oldóképesség*. Az oldható anyagok minősége és állapota szerint mármost a víz különbözőképpen folyósíthat.

Sok olyan anyag van, mely vízzel érintkezésbe jutva, legkisebb tömegrészeire esik széjjel, sőt bizonyos mértékben még a legkisebb tömegrészeken túl is elbomlik, amennyiben a legkisebb tömegrészek (molekulák) 2—2 különböző tulajdonságú „ión“-ra = vándorló részecskékre szakadnak, melyek nevüket azért kapták, mert az oldaton elektromos áram áthaladása alkalmával a kettészakadt molekulák egyik része (az aniónok) az oldatba merülő pozitív-, másik része (a kationok) pedig a negatív elektród (pólus) felé vándorolnak. Ha *ilyen fajta* oldatok a víz lassú elpárolgása következtében kiszáradnak, a bennük levő szilárd anyag *kristályok* alakjában válik ki, miért is kristalloid anyagoknak is neveztetnek. Mivel pedig e jelenséget elektromosság váltja ki, ugyanilyen anyagokat még elektrolyteknek is nevezzük. Ide tartoznak az ismert sók, pl. a konyhasó s a savak.

Másfajta anyagok azonban a vizet *lassan* veszik csak fel, mely alkalommal folyton lágyabbak lesznek, megdagadnak és gyakran teljesen elfolyósodnak, vagyis széjjelesnek apró részecskékre, melyek a vízben lebegnek, a nélkül, hogy láthatóvá válnának, de azért mégsem felelnek meg a kémiai folyamatok legkisebb részeinek: az atómoknak, hanem ilyen tömegrészecskék csoportjaiból állanak és nem szakadnak ketté, vándorló ionokká nem válnak (nem ionizálódnak). Ilyenfajta test pl. az *enyv*, s ezért az így viselkedő anyagokat *kolloidális* anyagoknak vagy kolloidoknak nevezik.

(Folyt. köv.)

TECHET RÓBERT

okleveles mérnök BUDAPEST

Vállalja HALASTAVAK tervezését és építését, régi tavak reorganizációját, tavak intenzív racionális kezelését, termések külföldi értékesítését, öntözések, lecsapolások tervezését és építését, földbirtokok felmérését, parcel-lázását, mérnöki és halászati szakvélemények készítését.

VIII., József-körút 43. sz. II.

TELEFÓNSZÁM: József 429—22.

Gyakorlati és igen pontos eljárás, amely lehetővé teszi a tógazdáknak, hogy tavaik savanyúsági fokát meghatározhassák.

Írta: DR. W. WUNDER

egyetemi magántanár a breslau-i egyetem állattani intézeténél.

Nagy jelentőséggel bír a pontytenyésztőkre nézve, ha halastavaik vizének vegyi összetételét saját maguk megállapíthatják, mert ily módon azt állandóan ellenőrizhetik és a lehetőség szerint kedvezőbbé tehetik.

Mégpedig nem hozzátétőlegesen megállapításról van szó, ami csak annyit mond, hogy a víz savanyú, közömbös vagy lúgos kémhatású, mert a vízi lények életére a vízben levő savaknak hatóképes része (hidrogén-ionok koncentrációja), azaz töménysége gyakorol döntő befolyást és ez adja meg az édesvizek biológiai állapotának jellemét.

Műtrágyák segítségével ezt a töménységet szabályozhatjuk. Így pl. meszezéssel megjavíthatjuk a savanyú tavak állapotát. Magától értetődik persze, hogy lúgos kémhatású tónál a meszezés merőben fölösleges eljárás lenne.

Az okszerű üzemre törekvő pontytenyésztő valóban szükségét érzi annak, hogy tavainak savanyúsági fokát felbecsülhesse, mert ily módon válik lehetővé számára, hogy megfelelő kezelésben részesíthesse tavaikat.

A savanyúsági fok meghatározására egyszerű és a gyakorlati tógazdák által könnyen kezelhető eszköz a *Wulff-féle foliocoloriméter*.

Ennek tartozékai a következők: egy üvegpohár, egy kis csipetű, egy üvegpálcica, három készlet zselatinlevélke, három színskála, ezekre a skálákra illő üveglakos tolóka és végül egy percel jelző homokóra.

A színezett, átlátszó zselatinlevélkék a savanyúság mértékének a kémszerei. Használati módjuk hasonló a lakmuszpapíréhoz, de ennél sokkal pontosabb felvilágosításokat nyújtanak. Amíg ugyanis a lakmuszpapír csupán vagy piros vagy kék színt mutat, addig a *Wulff-féle levélkék* egy változatos színsorozat összes árnyalatait felvehetik: sárgától a vörösig, a zöld, kék, ibolya és barna színváltozatokon áthaladva. A vizsgálandó tóból való kevés vízbemerített levélke hamarosan felveszi az említett színek egyikét és pedig a szerint, hogy mekkora a tóvíz szabad savtartalma. A színskállakkal való összehasonlítás aztán közvetlenül megadja a savtartalom számértékét, melyet a tudományos életben a *pH*. 'képlettel*' szoktak jelölni. Ezek a számértékek halastavaknál 2,6 és 9 közé esnek.

* *H* a hidrogén vegyi jele: *p* pedig egy algebrai képlet kifejezésére szolgál. Mikor *pH*. = 3, akkor egy rész szabadsav esik 10^3 (azaz 1000) rész vízre. *pH*. = 6-nál egy rész szabadsav esik 10^6 (azaz 1.000.000) rész vízre. Eszerint *pH*. növekedésével a savanyúság foka csökken és fordítva *pH*. csökkenésével a savanyúság foka növekszik.

Ha $pH = 2,6$, akkor a víz túlságosan savanyú és egészen a 4-nek megfelelő töménységig mérgező hatású a halakra. 4 és 6 között még mindig savanyú és rossz a víz, 7-nek a közömbös állapot (egészen tiszta víz esete) felel meg. Ezentúl egészen a 9-ig, sőt azon túl is a kémhatás lúgos és a víz kiválóan alkalmas pontytenyésztésre.

Éppen azért, hogy a savanyúság mértéke ezen számsorozaton belül pontosan meghatározható legyen, azért van szükség három sorozat zselatinlevélke készletre és három színösszehasonlító skálára.

A meghatározás körülbelül 2 percnyi időt igényel és a következőképpen történik:

Az üvegpohár megtöltendő a vizsgálat tárgyát képező vízéből. A homokórát megindítjuk és egyidejűleg a csipetűvel felvesszünk egy zselatinlevélkét mondjuk a 2-ik sorozatból, és belemártjuk a pohárba. Ez a második sorozat a leghasználatosabb indikátor az 5—7,2 számértékeknek megfelelő töménységek felismerésére. A bemerítés időtartama épúgy, mint a homokóra lepergési ideje, egy perc legyen. Ezalatt az üvegpálcikával nyomkodjuk, mozgatjuk a levélkét, hogy megszabaduljon a reá tapadó légbuborékoktól és ide-oda mozgása közben érintkezzen a vízzel.

A tolókába már előzetesen beletoljuk a 2. sz. összehasonlító színskálát (amelyik a használt levélkesorozatnak megfelel) és most a homokóra lepergése által jelzett pillanatban kiemeljük a levélkét a vízből és a tolóka ablaküvegére helyezzük; ezt a műveletet is a csipetűvel végezzük.

Nem marad most más hátra, mint a tolókát a színskála színei mentén a mellé a szín mellé tolni, amilyent a levélke a vízben fölvevte, a megfelelő számértéket pedig leolvassuk (például: $pH = 7$, amikor a víz közömbös).

Megeshetik, hogy nem találunk a színezésben teljesen pontos megegyezést; ilyenkor a hidrogén-ionokban való töménység vagy kisebb 5-nél vagy nagyobb 7-nél; újra kell kezdeni tehát az eljárást, de most az 1-ső vagy 3-ik sorozattal.

Miután ezek a színes kémilőszerek rendkívül érzékenyek, az alábbi elővigyázatossági szabályok betartása ajánlatos:

1. Ne érintsük ujjunkkal a levélkéket, hanem csak a csipetűvel vagy az üvegpálcikával.

2. A művelet elvégzése alatt ne dohányozzunk, mert a dohányfüst hatására a levélkék színeződése megváltozik.

3. Nem szabad a levélkéket a közvetlen napsugár hatásának kitenni; ha szabadban végezzük is a műveletet, mindig árnyékban helyezkedjünk el.

4. A színskálával való összehasonlítást lehető gyorsasággal végezzük, mert a levélkék nedvességük elvesztése közben némileg változtatják színárnyalatukat; a gyorsaság még akkor is ajánlatos, ha fedlappal ellátott tolókájú tökéletesített készülékkel dolgozunk is, bár a fedlap a levélke kiszáradását késlelteti.

A módszer pontosságának és egyszerűségének bemutatására közöljük $pH = 5,6$ savanyúságú víz kezelésére frissen készített erősen lúgos ($pH = 9$) mésztejnek és a kezelendő víz keverékének vizsgálatát. A művelet után a savanyúsági foknak lényeges csökkenése volt megállapítható: a töménység jelzőszáma 6,2-nek találtott.

Egyébként a foliolori méteres módszer a sziléziai tavak vizsgálatánál két év óta van használatban és pedig teljes megalapozottsággal.

Nagy érzékenysége folytán a vizek tulajdonságaira nézve olyan pontos felvilágosításokat nyújt, amilyen csak szükséges azok vizsgálatára és lehetővé tesz minden változás fölismérését, amely a tavak vizének hidrogén-ionokban

való töménységének megváltozása következményeképpen áll elő.

Ma már ismeretes, hogy sok vízi élősdű petéinek kiképzése bizonyos savtartalomhoz van kötve, szaporodásuk és tömeges pusztulásuk is a tó vizének savtartalmát illető viselkedésétől függ. Hasonlóképpen a különböző állati és növényi szervezetek tenyésztése a pH -nak egy bizonyos értéke mellett legkedvezőbb.

Meszezéssel vagy más műtrágya alkalmazásával irányítólag nyúlhatunk bele a tavak életébe, mielőtt olyan egyszerű és pontos eljárás áll rendelkezésre, mint az imént ismertett, amelynek révén rá tudjuk bírni a tavakat, hogy egyet-mást eláruljanak titkaikból.

*

Megjegyzés. Dr. W. Wunder fenti cikkéhez legyen szabad alulírottak, ki a kérdéssel úgy elméleti, mint gyakorlati irányban is foglalkozik, néhány megjegyzést fűznie. Nem tudjuk eléggé méltányolni szerzőnek azt a törekvését, mellyel a tóvíz hidrogén-ion koncentrációjának fontosságára hívja fel a gyakorlati tógazdák figyelmét. A hidrogén-ion koncentrációt kifejező pH képletnek megfelelő számadatok exakt módon tájékoztatnak bennünket a vízben oldott savak, illetőleg lúgos anyagok reakcióképes mennyiségéről, amely adatoknak pedig igen nagy jelentőségük van a halastavak trágyázása és a termelés irányítása szempontjából. Noha e téren még külföldön is csak a kezdő lépéseket tették meg, az eddigi eredmények máris azt mutatják, hogy a hidrogén-ion koncentráció ismerete és annak gyakorlati úton keresztülvihető szabályozása révén ma már ott tartunk, hogy sok esetben céltudatosan is irányíthatjuk a tógazdasági termelést. Ezért a magunk részéről is a legmelegebben ajánljuk az ezirányú vizsgálatok bevezetését, amelyek kivitelezésében a m. kir. halélettani állomás készségesen ad útbaigazítást a tógazdáknak. A hidrogén-ionok koncentrációjának meghatározása ma már nagyon egyszerű módon eszközölhető, mert olyan készülékek állnak rendelkezésünkre, melyekkel kémiai előképzettséget nélkülöző egyének is minden nagyobb nehézség nélkül elvégezhetik a vizsgálatokat. Ilyen a *Wunder*től ajánlott *Wulff-féle folioloriméter* is. Saját tapasztalataink alapján mi mégis a *Bresslau-féle hidrionométernek* nevezett berendezést ajánljuk, amely kifejezetten a természetes vizek vizsgálatára készült és a tudományos limnológiai vizsgálatok terén is színtében használatos. Az eredeti *Bresslau-féle hidrionométer* azonban a tógazdaságban felmerülő igényeket messze túlszárnyaló igények kielégítésére készült, miért is foglalkoztunk azzal a kérdéssel, miként lehetne ezt a berendezést a tógazdasági céloknak megfelelő mértékben leegyszerűsíteni? E tanulmányaink során olyan berendezést állítottunk össze, amely lényegesen egyszerűbb és így olcsóbb is mint az eredeti hidrionométer és amely céljainknak teljesen megfelel. E hidrogén-ion meghatározó készülék ismertetését a „*Halászat*“ egyik őszi számában szándékozzuk közölni.

Dr. Maucha Rezső.

Hirsch Imre okleveles gazda

Magyarország és Horvát-Szlavonország legkiválóbb tógazdaságaiban szerzett 17 éves praxsisa alapján, vállalja tógazdaságok berendezését, kezelését, haltermékek bel- és külföldi értékesítését, feles és részes tógazdaságok számadásainak szakszerű vezetését és ellenőrzését, halászati üzemtervek, etetési előirányzatok, kihelyezési és lehalászási tervek készítését, valamint haltakarmányok beszerzését

az ország bármely részében

Debrecen, Szent Anna u. 35. (Telefón 24.)

Beszámoló az 1929. évi horgászati viszonyokról.

Irta:

vitéz uzsoki SZURMAY SÁNDOR báró, nyug. honv. min., gyal. tbnok.

(Folytatás.)

E napon egy-egy a tegnapihoz hasonló meddő kapás után, amidőn leszedte a harcsa a lóbogarat nálam és Bóninál, már csak utóbbinak volt egy sajnálatos esete. Horgára akadt egy harcsa, de ő a megszokott módon felgorva, csak két fogást tehetett mindkét kézzel, amidőn a harcsa simán leszabadult és az üres horog kirepült a vízből. Bóni állítása szerint a tegnapihoz képest nagyobb darab lehetett. Azt hiszem puha helyen fogta és kihalította a husát az erőszakoskodás.

*

A tolnai Dunán Örfly barátommal együtt ezen kirándulásnál megpróbálkoztunk a ponty- és süllő fogással is, sajnos, eredmény nélkül. Ennek okairól majd más alkalommal számolok be.

Szelesre fordulván az idő, Örfly hazament Tolnára, én pedig Paksra vitéz Szedressy halászmesterhez, akihez már évek óta ígérkeztem. Szedressy a hajóról vendégszerető házába vitt és nagyszerű elhelyezés mellett pompásan látott el, amíg a másnap esteli hajóval Budapestre vissza nem jöttem.

Pakson Szedressy egy viharedzett öreg halászt adott mellém, akivel másnap reggel — jóra fordulván az idő — feleveztünk a Dunán, hogy puttyogtassunk. 10 óra dél előtt lehetett, amidőn ismét megromlott időjárásnál megkezdhetjük a horgászást, sajnos oly nagy szélben és hullámnál, melyben a tiszta csengő hangon való puttyogtatás a nem síma víztükroin teljesen lehetetlen volt. A ravasz öreg — aki horgára a nagyobb feltűnés okából néhány fehér tyúktollat is kötött a piros szalag mellé — a szél ellen fordította a csónak széles oldalát és így vágta a vizet nagy igyekezettel, bár nehezen. Sikerünk nem volt, de nem is reméltem. Mégis följegyezni való, hogy egy helyen saját szememmel láttam úgy 4—5 méternyire a csónaktól oly mozgását a víznek, amit csak egy nagyobb harcsa a víz színéhez közel farkával okozhatott. Az tehát mégis reagált a puttyogtatásra és feljött rendes fekvőhelyéről, a víz fenekéről.

*

A második horgászkirándulásom késő ősszel történt Scharbert Gyula barátom, a Ganz—Danubius igazgatójával és meghívására Apostag szigetére, mégpedig a kisapostagi főjegyző azon hírére, hogy megjöttek a süllők, már hármat fogott. Reggel korán indultunk onnan azzal a tervvel, hogy másnap este itthon leszünk ismét.

Reggel 9 órakor már Kisapostagon voltunk, ahol a mindig figyelmes és előzékeny főjegyző, Szóják Lajos örömmel fogadott és mindjárt velünk jött a szigetre, magával hozva a számunkra készenlében tartott apró halakat. Ott vagy 20 perces gyaloglás után egy kilométer hosszú móló dereka táján megmutatta a helyet, ahol a három süllőt fogta. Nekem ugyan ez a hely sehogyan sem tetszett, mert a teljesen egyenes móló bármely részétől semmiben sem különbözött és még a víz mozgása sem árulta el azt, hogy esetleg a fenekén fekvő nagyobb kövek teszik pont ezt a helyet kedvessé a süllőknek, mégis nem akarván megbántani a főjegyzőt, végigtapogattam föl- és lefelé az egész mólót lépésről-lépésre, de bizony a süllőnek sem-

mi nyomát nem találtam. Ezzel azonban eltelt az egész drága délelőttünk, minden eredmény nélkül.

Ebéd után a sziget felső részére mentünk, ahol egy nagy forgó környéke mutatkozott legmegbízhatóbbnak, bár a forgóban magában a rajta körüluszkáló rengeteg szemét teljes lehetetlenné tette a pergős horog használatát. Közvetlenül a forgó alatt, ahol a Duna vize a kőhányás mentén még nem vette föl a teljes iramot lefelé, játszódtott le egyik legélvezetesebb horgászesetem

Könnyű pisztrángos botomra szereltem a finom zsineget és egy kiskörömyi hajlású egyszerű horgot a legvékonyabb selyembogárbél-patonyon. A horgon egy 3 cm hosszú kis szelet egy keszeg oldalából. Ezzel mindig a fenékről a kőhányás kövei fölött közvetlenül vezettem a horgot, míg a lábam előtt ki nem emeltem, így haladva lefelé lépésről lépésre. A forgó alatt vagy 20 lépésnyire kapta be egy hal a horgot és egyszuszra bevitte a nagy Dunába. Éreztem, hogy erős próbája lesz finom készségemnek, mert nagy darab volt rajta, melynek viselkedéséből is tudtam, hogy nem süllő, hanem vagy csuka, vagy ragadozó őn. Ezzel kell megküzdeni a rohanó Dunában és kihozni a szárazra a legkíméletesebb kezelés mellett, hogy szét ne tépje főképp a gyenge patonyt. A halászlegény, aki segédkezett, messziről látva teljesen meghajlított horognyelemet, futva jött és hozta a szákomat.

— Csak üljön le itt mellettem és maradjon egyelőre csendesen. Nagyon ráértünk még azzal a szákkal.

15 percig tartott a küzdelem, mely alatt nem egyszer vitte le majdnem az egész 50 méter zsinórt a cseppnyi kis motolláról és mindig be a Duna közepe felé.

Hogy mit jelent egy-egy ilyen iram annak erőssége és gyorsasága szempontjából, arra nézve szolgáljon tájékoztatásul a következő:

Beebe Vilmos természettudós Narborough szirtjei között vetett horgonyt „Arcturus“ nevű expedíciós búvárhajójával és ott ereszkedett le 9 méter mélységre a tengerfenéig búvársisakban, hogy megfigyelhesse az ott lejátszó életet. Egy ily alkalommal a többek között fölötte úszott el egy 750 font nehéz teknősbéka, amely oly könnyen lebegett a vízben, mint egy pamutpamacs, hogy lábainak legkönnyebb megmozdulása elegendő volt e nagy tömeg féloldaltfektetésére és egyméternyi előre-hajtására. Ha ezt tudja megtenni elemében egy óriási, a szárazföldön csak csúszó-mászó otromba teknősbéka, amikor nem is menekül, hanem csak afféle sétán van, akkor elképzelhetjük azt, hogy egy hegyesfejű, az úszásra egyenesen alkotott hal farkának egyetlenegy erős legyintésével mily erő kifejtésre és gyorsaságra képes, ha menekül. Úgy megy mint a nyíl és ellensúlyozza ezzel részben a fizika azon törvényét is, hogy minden test annyit veszít teste súlyából a vízben, mint amennyi az általa kiszorított víz súlya. A horgász az ily iramot csak azzal védheti ki, hogy rögtön engedi szabadon lehúzni a zsineget, hogy azután fokozatos fékezéssel megnehezítse a hal munkáját. A leeresztésnél beálló kis késést ellensúlyozza a bot hajlékonysága.

Az ismételt iram és erő kifejtés mégis csak kifárasztotta prédámat, minden kirohanása után közelebb és közelebb tudtam hozni a kőhányáshoz, míg végül oda-szólhattam a legénynek:

— Menjen csak oda le és tartsa úgy a vízbe a szákot, hogy zacskója lefelé a vízben az ártól teljesen kisimuljon. Majd odavezetem a halat és ha a szák szája előtt van, merítse be és emelje szárazra. De teljesen csendesen maradjon addig, míg nem emelheti a szákot a hallal.

Minden úgy történt és amidőn a legény a halat már kiemelte a móló fölé, engedtem először a zsineg eddig mindig gondosan tartott feszességéből. Ez elég volt arra, hogy a horog helyéről kijött és a hal szabadon volt a száokban. Egy 95 cm hosszú, 4 kiló nehéz ragadozó őn, melynek a horogokozta sebe csak oly nagy volt, hogy a kis horogszaka épp kifért rajta. A jó Isten tudja, hogy nyomhatta ki az őn az első pillanatban, amikor a zsineg meglazult, a horgot! A halászlegény is megszólalt:

— Na, ez már azután szép hal! De így még nem láttam halat fogni!

— Látja, ily gyenge és finom szerszámmal nem is kaphatja meg másképp az ember az ily nagy halat, hacsak előbb ki nem fárasztja teljesen, hisz összetépne mindent, ha előbb próbálnám meg azt, hogy csak közel hozzam a parthoz. Kidobni vagy rögtön kiemelni a halat, amint maguk szokták, szintén nem lehet, hisz maga is látja, hogy ez a zsineg talán-talán elbír egy kilós halat, de nem ennek négszeresét.

Ritkán, igen ritkán elégitett ki valamely halnak a fogása ily nagy mérvben, mint ez a ragadozó őn. Oly gyönyörűséget szerzett a vele való küzdelem és végül a győzelmem, hogy kárpótolt teljes mérvben a volt nélkülözésért ezen a téren. Még most is elősködöm rajta!

Bár ezenkívül még csak egy darab domolykót tudtam fogni egykilós súlyban, a kirándulással igen meg voltam elégedve.

Scharbert barátom, aki a nyár folyamán — ott töltve szabadságát — igen sokszor győződött meg a Duna ürességéről, inkább puskát fogott és lőtt néhány foglyot és nyulat. Mint jó horgászpajtás ő is örült a szép fogásnak.

Hálás köszönet neki és Hutterer igazgatónak — aki igen jól ellátott bennünket —, no meg derék főjegyzőnknek ezen az úton is.

(Vége.)

Az 1929/30-as pontyidény.

Irta: id. ZIMMER FERENC.

Az 1929/30-as üzletév a ponty-nagykereskedelemnek ismét nem hozta meg a remélt és szükséges hasznot.

Az előző év végén beállott nagy kereslet arra ösztönözte a termelőket, hogy halaikért magas árakat kérjenek. Ebben segítségükre volt a külföldi nagykereskedelem egy része, amely indokolatlan magas árakon vásárolt, s ami miatt a hazai nagykereskedelem is kénytelen volt drágán venni. Nem kellett látnoki tehetség ahhoz, hogy ily körülmények között az értékesítés nem járhatott a szükséges haszonnal.

Dacára annak, hogy a nagykereskedelem már kezdetől fogva igen mérsékelten árusított, a készlet mégsem talált elhelyezést. A megmaradt elég tekintélyes pontymennyiség részben tavakban, részben telettetőkben lett elhelyezve. Az, hogy csak rossz üzleti eredménnyel és nem katasztrófával végeztünk, annak köszönhető, hogy a megmaradt halak tökeerős kezekben voltak és így ha áldozattal is, a piacot egy nagyobb árzuhanástól meg lehetett menteni.

Rendkívüli módon befolyásolta a fogyasztást az általános gazdasági pangás, amelyhez néha még az indokolatlan árrombolások is járultak. A helyzet nemcsak nálunk, hanem a legtöbb külföldi piacon hasonlóképpen alakult. Ha a honi piacon sikerült is az árakkal egy bizonyos egyöntetű eljárást alkalmazni, addig a külföld-

dön észlelt árpolitika a mindinkább nehezedő helyzetet csak súlyosbította. Egybevetve ezeket a gyakran ismétlődő jelenségeket a rossz gazdasági viszonyok okozta nehéz értékesítési lehetőségekkel, a nagykereskedelem arra kényszerül, hogy kötéseinél óvatos legyen.

Útját állja az aránylagos és célszerű értékesítésnek azon körülmény is, hogy a nagykereskedelem teljesen tájékozatlan az ország haltermése felől. Ennek természetzerű folyamánya, hogy soha nem tudja, mikor fokozza az eladást, mikor és mely fajtánál tegyen engedményt, mit vigyen ki külföldre és mit tartson itthon. Ezért szükséges a termésstatistika.

Évek óta sürgetem és újból hangsúlyozom, hogy elsősorban a termelők érdeke a kereskedelmet abba a helyzetbe hozni, hogy hivatását teljesíthesse.

A fogyasztás emeléséhez elengedhetetlenül szükséges, hogy az árakat a fogyasztó vásárlóképességével összhangba hozzuk.

Tekintettel arra, hogy az élő hal forgalmazását igen nagy költség terheli (szállítási költség, tárolási berendezések, nagy rizikó, súlyvesztés, a nagymennyiségű víz fuvardíja), át kell térni a halaknak részben jegelt állapotban való piacra hozatalára.

Feltétlen szükséges a folytatólagos propaganda. Ma mindenhol igen sok fáradságot és pénzt áldoznak a hal bevezetésére. Különösen a tengeri halat propagálják nagy eredménnyel. Ha az édesvízi halak érdekében nem csinálunk semmit, úgy az teljesen le fog szorulni a piacról.

Egy erőteljes propagandához azonban nemcsak, munka, hanem áldozatkészség is szükséges. Mindkettőt a kereskedelem nem vállalhatja. Szükséges tehát, hogy termelőink is áldozatot hozzanak.

A legsürgősebb teendők megvitatására minél előbb megbeszélésre kell összeülnünk, mert csak a célszerű és az összes érdekeket figyelembe vevő megállapodások biztosíthatják a mindinkább nagyobbra emelkedő termésünk helyes és jó értékesítését.

TÁRSULATOK—EGYESÜLETEK.

Az Országos Halászati Egyesület választmánya f. évi május hó 14-én ülést tartott, melyben Répássy Miklós elnöklete alatt jelen voltak br. Szurmay Sándor alelnök, Antalffy György, Corchus Zoltán, Dietzl Lajos, dr. Dobránszky Béla, dr. Goszt-hony Mihály, Hirsch Géza, dr. Isgum Adám, Kuttner Kálmán, Paluzsa László, Schwartz Izidor, Szalkay Zoltán, dr. Unger Emil és Zimmer Ferenc választmányi tagok, Fischer Frigyes igazgató, vitéz Illésy Zoltán titkár.

Távollétüket kimentették: Kócsy Imre, dr. Korbuly Mihály, dr. Kovács Vilmos, dr. Lukács Károly, Purgly Pál és ifj. Zimmer Ferenc.

Elnök napirend előtt meleg szavakkal üdvözli br. Szurmay Sándor Öngyméltóságát abból az alkalomból, hogy alelnöki minőségében először vesz részt az egyesület választmányi ülésében. Annak a reményének ad kifejezést, hogy Öngyméltóságának a halászat iránt tapasztalt szeretete, a közéletben mindenki részéről elismert tekintélye az egyesületnek mindenkor díszére fog szolgálni.

További bejelentése egy az egyesületet fájdalmasan érintő tényre vonatkozik, hogy báró Inkey Pál az egyesület érdemdús elnöke br. Szurmay Sándor úrhoz intézett levelében bejelentette az egyesület elnöki tisztéről való lemondását. Mielőtt az erre vonatkozó levelet felolvastatná, megállapítja, hogy br. Inkey Pál Önméltóságától egy nyilatkozat érkezett be az egyesület igazgatójához, melyben tiltakozik az ellen, hogy ezen választmányi ülés meghívói az ő névaláírásával küldettek szét. Annak megállapításával, hogy ez leirói tévedés folytán történt, felhívja az igazgatót, hogy a nyilatkozatot o.vassa fel. A nyilatkozat a következő: „Kézembe került az Országos Halászati Egyesület választmányi ülésére vonatkozó május 9-én kelt meghívója. A meghívón mint a gyűlést összehívó elnök az én nevem szerepel. Minthogy az Országos Halászati Egyesület elnöki tisztéről április 8-án kelt lemondásommal

leköszöntem, az elnöki jogokkal való visszaélés lenne, ha egy hónap multával gyűlést hívnék egybe.

A választmányi gyűlést én nem hívtam egybe, nevem hozzájáruláson és tudtomon kívül került a meghívóra és lemondásom óta semmiféle elnöki funkciót nem végeztem, amint ahhoz jogom sincs.

Iharos, 1930 V/12.

Báró Inkey Pál.

Igazgató a felolvasás után beismeri, hogy a névalírás a meghívóra tényleg az ő tévedéséből került, a dologban semmi céltatosság nem volt, s bejelenti, hogy ezt elnök úr Oméltóságával már levélben közölte.

Ezután felolvassa az igazgató báró Inkey Pál levelét báró Szurmay Sándorhoz és báró Szurmay Sándornak ezen levélre adott válaszát. A két levél 54/1930. sz. alatt az egyesület okiratárában van elhelyezve.

Kegyelmes Uram!

Mélyen tisztelt Alelnök Úr!

Az Országos Halászati Egyesületnek egy bejelentéssel tartozom. Engedd meg, Kegyelmes Uram, hogy ezt a bejelentést Hozzád intézzem.

Az Országos Halászati Egyesület elnöki tisztéről lemondok és kérem lemondásom tudomásul vételét.

Lemondásom kapcsolatos az Egyesület legutóbbi közgyűlésén lefolyt választásokkal, illetve azoknak eredményével.

Mint hogy ugyanez alkalommal letél Kegyelmes Uram az Egyesület alelnökévé újonnan megválasztva és Kegyelmes Uram iránt érzett végtelen tiszteletem folytán elkerülni óhajtanám, hogy lépésemnek Kegyelmes Uram oly értelmet tulajdoníts, mely tőlem távol áll, egyenesen hozzád fordulok. Bizom benne, hogy nyíltságomért neheztelni nem fogsz.

Elhatározásom magyarázatot kíván és ezzel tartozom nemcsak Neked, Kegyelmes Uram, hogy cselekvésem rugóit megismerhesed, hanem az Egyesület minden tagjának is, kik bizalmukkal mindig megajándékozni szívesek voltak.

Nem újkeltűt ezen elhatározásom. Mult év nyarán bejelentettem lemondásomat és azt csak Répássy Miklós alelnök úrnak kívánságára, melyet azzal indokolt, hogy akkori lemondásom az Egyesület szempontjából káros volna, vontam vissza. Az azóta lefolyt körülmények azt bizonyították, hogy a lemondásomban felhozott érvek helytállóak voltak. Ezért a konzekvenciákat végleg levonom.

Hogy álláspontomat ismertessem, vissza kell térnem az Egyesület multjára.

Mikor az Egyesület hosszabb szünetelés után újra alakult, elnöksége és választmányának megválasztásánál arra törekedtem, hogy az egész ország érdekeltisége lehetőleg képviselve legyen. A későbbi tisztújítások során a névsorban változások állottak elő, mert a jelölést végzőket az az elv vezette, melyet a közgyűlések is honoráltak, hogy az említett alapelvi megtartása mellett, lehetőleg olyanok legyenek a választmány tagjai, kik a gyűléseken részt is vesznek.

Mikor a nagytőke beállt a halászat művelői közé, az nagyobb érdekeltisége és azáltal, hogy a szakértőket magához vonta, nagyobb képviselést kívánt a választmányban. Fokozódott ez a mozgalom akkor, mikor az addigi egyedüli nagy vállalat a Haltenyésző R. T. mellett a Tógazdaság R. T. létrejött, mely mellé harmadiknak a Balatoni Halászati R. T. sorolódván, egyik tisztújítást megelőzőleg erős versengés fejlődött ki azon kérdés körül, hogy melyik vállalat hány taggal legyen a választmányban képviselve. Ez az állapot nézetem szerint nem volt ideális, de még visszasábbá lett akkor, mikor a Haltenyésző és Tógazdaságok R. T.-ok fuzionálván az a helyzet állt elő, hogy mindkét alelnök és a választmány tekintélyes hányada egy vállalat tagjai közül került ki. Az aránytalanság még nagyobb volt a gyűléseken való megjelenést véve tekintetbe.

Eltekintve attól, hogy ezt a helyzetet egy országos egyesületnél szépséghibának tartom, a tárgyalások során, főleg a tárgyalás menetén észleltem ennek hátrányát.

Ezen nézetemmel nem megegyező állapotnak egy megnyilvánulása késztetett arra, hogy a mult év folyamán lemondásomat benyújtsam, melyet jelzett okokból nyilvánosságra hozatala előtt visszavontam. Reméltem a tisztújítás során a nézetem szerint szükséges reformokat az elnökség és választmány összeállításánál keresztülvinni. Ez annál inkább remélhető volt, mert egyrészt az egyik alelnök Dobránszky Béla, a Tógazdaság R. T. alelnöke visszavonulni szándékozott, másrészt az egyes tógazdák között mutakozó érdeklődés lehetővé látszott tenni, hogy az egyes nagy vállalatok képviselői számának a csökkentésével és a gyűléseken szokás szerint meg nem jelenők kihagyásával, oly választmány legyen összeállítható, mely tényleg az egész ország érdekeltiségét képviselné.

Ezt a kívánságomat a jelölőbizottság gyűlésén ismerttettem is. Ezzel szemben a bizottság két tagja a leghatározottabban ellene nyilatkozott, és az addigi elnökség és választmány újra való

megválasztását kívánta. A jelölőbizottság gyűlése eredmény nélkül fejeződött de.

A választási küzdelemben a Tógazdaság R. T. által képviselt álláspont győzött, amennyiben a fentti elv érvényesült azzal a különbséggel, hogy a közgyűlés az egyik alelnöki állásra Dobránszky Béla helyébe Téged, Kegyelmes Uram választott meg.

Ezáltal a helyzet, sem az alelnökök tekintetében, mert mindkettőn a Tógazdaság R. T. igazgatóságának vagyok tagjai, sem a választmány tekintetében, melynél az arányszám nem változott, ugyanaz maradt, mint azelőtt.

Az elnöki tisztséget én úgy fogom fel, hogy az elnöknek nemcsak az egyesület vezetése és irányítása a kötelessége, hanem az is, hogy ha az egyesületre nézve hátrányos körülményt tapasztal, törekednie kell annak megszüntetésére.

Erre törekedtem én is. A közgyűlés azonban álláspontomat nem helyeselte és azért lemondok az elnökségről.

Nem lehetek ugyanis nézetem szerint lelkiismeretesen elnöke tovább egy egyesületnek, melynek működő szervei meggyőződésem szerint helytelenül vannak összeállítva, és melynek vezetése, irányítása, amint a történetek bizonyítják, kezemből kicsúszott.

Félrevonulok és átadom helyemet azoknak, kiknek a vezetésre kellő befolyásuk és súlyuk van.

Lemondásom bejelentésével késtem. Tudom, hogy ezt a közgyűlés után azonnal kellett volna megtennem. Késedelmemnek azonban több oka volt. Egy terminusra elintézendő ügyem időm legnagyobb részét igénybe vette; azután Veled szemben, Kegyelmes Uram, nagyon feszélyezve voltam, nehogy lemondásom félre értesék; végre megvallom, hogy nehezemre is esett bejelenteni a megválasztást annak az egyesületnek a vezetésétől, mellyel, újra alakulása óta, mindig a legnagyobb összhangban törekedtem a halászat egyetemes érdekeit szolgálni és melynek legtöbb tagjához igaz tisztelet és baráti viszony fűződött.

Búcsuzom Tőleiek, Kegyelmes Uram! és mikor ennek továbbítására felkérlek, nagyon kérek lemondásomat egész szövegében közzététetni az Egyesület hivatalos lapjában, mert amint legelső köztársaságunk tartottam lemondásomról és annak okairól Téged Kegyelmes Uram tájékoztatni, ugyanazon kötelességet érzem az Egyesület minden tagjával szemben, kik bizalmukkal mindig megajándékozni szívesek voltak, miért irántuk mindig a legnagyobb hálával leszek.

Mély tisztelettel vagyok Kegyelmes Uram igaz híved

Iharos, 1930 április 8-án.

Inkey Pál s. k.

Mélyen tisztelt Barátom!

A legnagyobb meglepetést szerezted számomra a folyó hó 8-án kelt szíves leveleddel. Engedd meg kérlek nekem azt, hogy arra a velem született nyíltsággal feleljek.

Végtelenül fájjalom, hogy a Halászati Egyesület elnöki tisztségéről való lemondásod az én alelnökké történt megválasztásomhoz, főképp az azzal kapcsolatos mellékkörülményekhez fűződik.

Amidőn először felszólítottak, hogy vállaljam a visszalépő Dobránszky helyett ezt a tiszteletet, azzal háritottam el magamtól ezt, hogy sokkal régebbi és érdemesebb vezető tagjai vannak a választmányban mint én, ajánlom, hogy ezek közül válasszanak valakit, pl. Kuttner, akit mindenki szeret, akit tehát biztosan egyhangúlag meg is választanak. Én különben sem vagyok alkalmas e tisztségre, mert nincs módom és időm, hogy személyesen eljárjak az egyesület dolgaiban hatóságoknál stb., amire agilisabb és fiatalabb ember kell. Ez érveléssel szemben kifejtették, hogy nincs szükség arra, hogy én eljárjak felmerülő ügyekben, továbbá, hogy engem óhajtanak alelnökké, amihez, Veled is tárgyalva erről, szíves beleegyezésedet is megkapták már. Csak ezekre a kijelentésekre adtam beleegyezésemet a jelölésemre.

Valamej későbbi időpontban közölte velem telefonon a Magyar Tógazdaságok vezérigazgatója, hogy Téged értesített az én igazgatósági tagságomról ezen vállalatnál, még pedig azért, nehogy utólag ez a körülmény adjon alkalmat rekriminációkra. Majd néhány nappal ezután arról is értesített, hogy ép ezen igazgatósági tagságom miatt nem helyesled megválasztásomat, mert elvi álláspontod az, hogy az egyesület elnökségében nem lehet egy érdekcsoportnak két képviselője, amikor a halkereskedelemnek nincsen és azt óhajtod, hogy halkereskedő legyen az alelnök.

Öszintén megvallom azt, hogy ez a kijelentésed épúgy meglepett, mint mostani lemondásod, mert

1. bántónak éreztem annak föltevését, hogy a Magyar Tógazdaságoknál élvezett — talán számba mégsem jövő — javadalmazásom engem képes volna alelnöki tisztségem betöltésénél meggyőződésemben megingatni, amidőn én a választmányba is annak idején, amidőn még nem is létezett a Magyar Tógazdaságok R. T., mint sporthorgász tagja az egyesületnek, úgyszólván paradés tagként kerültem.

2. Sehogysem tudtam akkor, de nem tudom még most sem osztani abbéli szíves felfogásodat, hogy az elnökségben az érdekcsoportoknak kell képviselőt kapni. Egy oly egyletben, mint amilyen a miénk is, az elnökségnek feltétlenül az érdekcsoportokon felül kell állania, annak egyes tagjai (elnök, alelnökök), akik valamely érdekcsoporthoz tartoznak, érdekkörükön felül kell hogy tudjanak emelkedni, mint amiképp ez nálunk is hosszú, bölcs elnöklelet alatt eddig mindig meg is történt.

Az én meggyőződésem s a körülöttem álló csoporté is az, hogy ez annál könnyebb akkor, ha mindent elkövetünk, hogy az egyesületbe soha se vitessenek be olyan ügyek, amelyek egyes csoportok vagy személyek különleges s esetleg ellentétes érdekire vonatkoznak, hanem csakis olyanok, amelyek minden vitán felül az egyesület összességének egyetemes érdekeit képviselik. Ha ez az álláspont érvényesül, akkor mellékes az, hogy azok közül, aki valamely tisztséget betölt, ki minő érdekelttséggel áll összeköttetésben. A fő, hogy értsen a halászat dolgához s a bizalom feléje forduljon.

Igy láttam az egyesületnél eddig is s ezért emelhettem ki nem egy helyen és egyszer felmerült alkalommal az Országos Halászati Egyesületet mint olyant, amelynek pártját úgy az intenzív munka, valamint minden kérdésnek alapos és objektív elbírálása tekintetében még nem láttam. De nem láttam sehol oly hasznos és sikeres munkát sem, mint itt, ahol igazi megértéssel minden kérdést simán el tudtak még mindig intézni.

Es most üsse föl a fejét közöttünk a turáni átok? Most amidőn ép a leginkább érdekelt és érintett emberrel oly szépen és simán intéztem el a választási dolgot.

Nagyon kérlek ezen őszinte szavaim szíves megfontolására. Merem reményleni, hogy ennek megtörténte után megmásítod lemondási elhatározásodat, amit ezennel tisztelettel kér

mindig ragaszkodó és készséges híved

Budapest, 1930 április 25.

Szurmay Sándor s. k.

Elnök a felolvasás után bejelenti, hogy a választmány ez ügyben határozatot hozni nem illetékes és csupán a lemondással kapcsolatos érzelmeinek adhat kifejezést, amidőn mélyen sajnálja, hogy az egyesületnek sok éven át kiváló érdemeket szerzett elnöke, akivel szemben az egyesület minden tagja mindig osztatlan bizalommal viseltetett, elvi álláspontjából kifolyólag az elnöki tisztségről lemondott. Ez a bizalom ma is fennáll és változatlanágát igazolja a legutóbbi közgyűlés titkos szavazással megejtett választása is, melyben az elnöki tisztségre minden szavazat reá esett. Ezért javasolja, hogy a választmány csatlakozzék báró Surmay Sándor levelében kifejtett ama kéréshez, hogy elnök úr Öméltósága tegye álláspontját újabb megfontolás tárgyává és elnöki tisztté továbbra is tartsa meg.

A választmány egyhangúlag hozzájárul az alelnök úr eme kijelentéséhez s felhívja őt és az egyesület igazgatóját, hogy erről elnök úr Öméltóságát értesítsék.

Ezután elnök felkéri az igazgatót a napirend ismertetésére.

1. Igazgató bejelenti, hogy a választmány mult ülésének utasítása alapján eljár Antalfy és Társa halászati rt. részéről az általános halászati tilalom felfüggesztése tárgyában beadott kérelem ügyében. Sajnálattal jelenti be, hogy az egyesület pártolása dacára a kérelmet az intézkedő hatóság nem teljesítette s a halászati tilalom kizárólag az országhatárt képező folyószakaszokon lett felfüggesztve.

A választmány tagjai közül többen felszólaltak s megállapították, hogy a tilalom felfüggesztésének elmellőzése különösen a kihalásznak rendkívüli nagy anyagi kárt okoz, akik az utóbbi évek mostoha halászati viszonyai miatt igen szomorú helyzetben vannak. A tilalom fenntartása szakszempontról sem igen indokolt, mert az ivadék hatékony védelme és az elárúsító piacok leg-szigorúbb ellenőrzése, továbbá a vizeknek pontyivadékkal és megtermékenyített süllőikrákkal való ellátása feltétlenül pótolja a tilalmi idő alatti halászás esetleges zavaró hatását a halak ívására.

Igazgató felvetette azt a gondolatot, hogy nem kellene-e a német tilalmi rendelkezések mintájára lépéseket tenni aziránt, hogy az ú. n. Stille Fischerei, a nem mozgatható halászszerzőmokkal való halászás tilalmi időben is engedélyeztessék.

A választmány a vita összegezésésképpen elhatározza, hogy a kérdést napirenden kívánja tartani s utasítja az igazgatót, hogy a különböző érdekeltek bevonásával egy előértekezetlet tartson, amelyen megszerzett adatokból memorandumot készítsen s annak alapján földművelésügyi miniszter úrnál egy széleskörű értekezlet megtartását szorgalmazza, amely a jövő évi tilalmi időig az ezzel kapcsolatos összes kérdéseket tisztázhajta és a tilalom ügyében a mai fonák helyzettel eltérően dönthet.

2. Igazgató felolvassa az Omge átiratát, melyben az egyesületnek a mezőgazdasági kiállításon való részvételéért és hathatós támogatásáért köszönetet mond.

Tudomásul szolgál.

3. Gróf Széchenyi Aladár április hó 18-án kelt beadványában kéri az Egyesületet, hogy a pénzügyminisztériumban tegyen lépéseket aziránt, hogy tógazdasági üzemeknél a szivattyúzáshoz szükséges motorok petróleumát, nyersolaját vagy benzinjét az egyéb gazdasági üzemek mintájára adómentesen kapják az érdekelt gazdák.

A választmány elhatározza, hogy a kérdést tanulmányozni kell s annak eredményéhez képest a kellő lépéseket meg kell tenni és az eredményről folyamodó gróf Széchenyi Aladár értesítendő lesz.

4. Igazgató bejelenti a német halkezeskedők egyesületének meghívását az ez évi június hó 21-én Berlinben tartandó ünnepi ülésre, melyet az Egyesület 50 éves fennállásának jubileuma alkalmából fog tartani. A meghívó szerint a német halászati ipar is csatlakozik ehhez az ünnepléshez s miután az ülés egészen nemzetközi jellegű lesz, felkéri a választmány állásfoglalását, hogy az Egyesület képviselése ügyében határozzon.

A választmány akként döntött, hogy szívesen veszi, ha a választmány tagjai saját elhatározásukból az Egyesület képviselőjében az ülésen résztvesznek. Kívánatosnak tartja, hogy az igazgató is vegyen részt a jubiláris közgyűlésen, az Egyesület szerény anyagi viszonyaira való tekintettel azonban lehetőleg az Országos Halászati Felügyelőség képviselőjében.

5. Tagul jelentkeztek:

Mányoky József uradalmi felügyelő, Majk;
Farkas Imre ezredes, sporthorgász, Tóváros;
vitéz Lipcsey Lóránd alezredes, sporthorgász, Tóváros;
Fiedler Jenő uradalmi főerdőmérnök, Tóváros;
Michl Géza gyógyszerész, sporthorgász, Tata;
Dr. Stranzky János orvos, sporthorgász, Tata;
Vitéz Csomós István intéző, Baj;
Dr. Nágel Vilmos uradalmi főszámvevő, Tata;
ifj. Troykó Béla uradalmi számvevő, Tata;
Fröhlich János uradalmi számvevő, Tata;
Zimmer Ferenc rt., Budapest;
Antalfy és Társa halászati rt., Szeged;
Almássy Mihály ny. máv. ir. s. tiszt, Szeged;
Török Lajos halászati segédmunkás, Szeged;
Bodolla Zoltán halászati rt. tisztviselő, Szeged;
Pányi József halászmester, Mártély;
Damiczka István halászmester, Mindszent;
Dukes és Hercog cég, Budapest;
Elek Gyula, a Magyar Tógazdaságok rt. alelnöke, Budapest;
Vrászlói tógazdaság;
Fáncspusztai tógazdaság;
Kácsér Gáspár halászmester, Szászhalombatta;
Nyáry Jenő segédtsízt, Pellérd;
Szabadbattyáni tógazdaság;
Gajary Ödön segédtsízt, Orpuszta;
Németh József elárúsító, Budapest;
Hortobágyi tógazdaság;
Sárszentmiklósi tógazdaság;
Kaiser István halászmester, Szászhalombatta;
Dr. Konkoly Thege Sándor OMGE főtitkár, Budapest;
Orpusztai tógazdaság;
Zalán Antal intéző, Morichely;
Islik György grófi titkár, Bicske;
eörsi Balogh Brunó, Budapest;
Dr. Geleta József, Budapest.

6. Paluzsa László választmányi tag bejelenti, hogy a lengyel kereskedelmi szerződést még 1928-ban megkötöttük, a mi parlamentünk ratifikálta is azt, azonban a lengyelek még mindezekig nem ratifikálták az egyezményt. Ennek következménye súlyos károkat okoz lengyelországi kivitelünknek. Javasolja, hogy az Egyesület keresse meg a külügyminisztert, hogy Lengyelországnál hasson oda, hogy ezt az egyezményt mielőbb léptessék életbe.

A választmány a javaslatot elfogadja s megbízta az igazgatót a szükséges lépések megtételével.

F.

ÚJDONSÁGOK—VEGYESEK.

Dr. Scitovszky Béla m. kir. belügyminiszter május 26-án megtekintette a biharugrai tógazdaságot. Kíséretében voltak Perczell Miklós belügyi államtitkár, Scitovszky Aladár min. o. tanácsos, Ernyey Imre és Vajay Károly min. titkárok és Tóth Elemér az orosi állami gazdaság jószágigazgatója. A vendégek tetszését igen megnyerte a tógazdaság mintaszerű berendezése és kezelése, s e fölötti elismerésüket Corchus Zoltán tulajdonosnak ki is fejezték.

1.

Árjegyzés. A Halbizományi és Halértékesítő rt. és a Zimmer Ferenc halkereskedelmi rt.-től nyert értesítés szerint május hó folyamán a nagybani halárak kilogrammonként a következők voltak:

Édesvizi élőponty	{ nagy	2:30 P
	{ közép	2:10—2:20 "
	{ kicsi	1:90—2:00 "
Édesvizi jegeltponty	{ nagy	1:60—2:00 "
	{ közép	1:60—1:80 "
	{ kicsi	1:20—1:60 "
Dunai süllő	tilalom miatt nem volt	
Balatoni fogassüllő	{ I. oszt.	7:00 "
	{ II. oszt.	6:00 "
	{ III. oszt.	4:50 "
	{ IV. oszt.	4:50 "
Harcsa	{ nagy	3:00—4:00 "
	{ közép	2:40—3:00 "
	{ kicsi	2:00—2:40 "
Csuka	{ nagy	2:80—3:00 "
	{ kicsi	1:60—2:50 "
Compó		1:40 "
Márna		— "
Kecsege		3:20—5:00 "
Kárász		1:20 "
Őn		1:40—1:80 "
Balatoni keszeg		0:60—0:70 "

A lap kiadásáért felelős: Dr. Unger Emil.

MAGYAR TÓGAZDASÁGOK R.T.

Több mint 6000 katasztrális hold terjedelmű tógazdaságából az alábbi helyeken:

Balatonföldvár, Bia, Bicske, Csoór, Gelej, Hortobágy, Iszkaszentgyörgy, Konyár, Mike, Nagyláng, Órspuszta, Pellérd, Sárd, Sárszentmiklós, Sáregres, Somogy-szentmiklós, Szabadbattyán, Tápíószecső, Tüsképuszta, Varászló szállít tenyésztésre nemestörzsű egy- és kétnyaras pontyot, pontyannyakat, harcsa-, fogassüllő-ivadékokot, fogassüllő-ikrát.

TELEFÓN:
AUT. 122—37.

BUDAPEST
V., Széchenyi-utca 1

részvénytársaság

Halkereskedelmi

Veszünk és eladunk bármily mennyiségű élő és jegelt halat.

ZIMMER FERENC

TELEFÓN:

Közp. vásárcsarnok:
Aut. 854—48.

Fiókküzet: V., József-tér 13.
Aut. 816—79.

Iroda: VIII., Horánszky-utca 18.
Iózséf 335—39.

Budapest IX., Központi-

vásárcsarnok

BARTA LIPÓTNÉ

HALKERESKEDŐ

TELEFÓNSZÁM

IRODA: AUT. 850—71.
ÜZLET: AUT. 855—84.

BUDAPEST IX.,
KÖZP. VÁSÁRCSARNOK.

HALÁSZHÁLÓ

puha inslég és kötél, hálófonal, para-fa-alattság, rebzsinór minden mennyiségben kapható

ÁDÁM MIKSA
R.-T.-NÁL BUDAPEST

Főüzlet: IV. Ferenc József-rakpart 6-7
A Ferenc József-híd és Erzsébet-híd között
Telefón: Aut. 843—10.

Fiókküzet: VII. Thököly-út 16 szám
A Keleti pályaudvar ind. oldalával szemközt
Telefón: József 361—71.

HALBIZOMÁNYI ÉS HALÉRTÉKESÍTŐ R.-T. HALNAGYKERESKEDÉS BUDAPEST

Telep és iroda: IX, Csarnok-tér 5
Elárúsító hely: IX, Közp. vásárcsarnok
Központi iroda: V, Széchenyi-u 1
T.: Aut. 122—37

Telefónszám:

Nappal ■
Aut. 856-36.
Éjjel ■
Aut. 105-32.

Szállítási osztály: József 348-48.

Megvesszük tógazdaságok egész haltermését, szállítunk a Magyar Tógazdaságok r.t. kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh, bajor egy és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más tenyészhalat, megtermékenyített fogassüllőikrát, valamint etetési üzemre berendezett tógazdaságok részére különféle haltakarmányt.

STEINER MÁRKUS

hálnagykereskedő

vező feltételek mellett intézek el.

Bizományi eladásokat ked-

ségt élő és jegelt halat.

BUDAPEST

IX. ker. Közp. vásárcsarnok.

Iroda: IX., Erkel-utca 11.

Telefónszám:
Aut. 866—19.

Veszek és eladok bármily mennyi-